

Elviira Salmi ja Tiia Nieminen

Ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä lapsille

Kuvaileva kirjallisuuskatsaus

Metropolia Ammattikorkeakoulu
Toimintaterapeutti AMK
Toimintaterapian tutkinto-ohjelma
Opinnäytetyö
10.9.2024

Tiivistelmä

Tekijä(t):	Elviira Salmi & Tiia Nieminen
Otsikko:	Ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä lapsille
Sivumäärä:	24 sivua + 3 liitettä
Aika:	10.9.2024
Tutkinto:	Toimintaterapeutti AMK
Tutkinto-ohjelma:	Toimintaterapian tutkinto-ohjelma
Ohjaaja(t):	Lehtori Jari Pihlava Lehtori Ulla Vehkaperä

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä kirjallisuuskatsauksen avulla. Tilaajana oli Helsingin kaupungin lasten toimintaterapia. Opinnäytetyön tavoitteena oli kuvata lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä 2–12-vuotiaille asiakkaille.

Opinnäytetyö pohjautui kuvailevaan kirjallisuuskatsaukseen. Opinnäytetyössä käsiteltiin ryhmämuotoisen toimintaterapian erilaisia muotoja, ryhmän terapeuttisia tekijöitä sekä ryhmänohjaukseen liittyvää teoriaa. Kirjallisuuskatsauksen avulla etsittiin tietoa 2–12-vuotiaiden lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyödyistä. Kirjallisuuskatsauksen aineisto koostui neljästä erilaisesta tutkimuksesta.

Kirjallisuuskatsauksen tulosten mukaan lasten ryhmämuotoisella toimintaterapialla on sekä suoria että epäsuoria hyötyjä 2–12-vuotialle lapsille. Suorat hyödyt vaikuttavat lapsen taitoihin ja kokemukseen, kun taas epäsuorat hyödyt vaikuttavat lapsen saamaan toimintaterapiaan ja resursseihin. Suoria hyötyjä olivat esimerkiksi yhteenkuuluvuuden tunteen lisääntyminen, itsetunnon kohoaminen, vertaistuki ja vertaisilta oppiminen sekä vuorovaikutustaitojen parantuminen sekä lasten sosiaalistuminen. Ryhmämuotoisen toimintaterapian epäsuoria hyötyjä olivat esimerkiksi nopeampi terapiaan pääsy, joka mahdollistaa varhaisemmat interventiot ja paremmat hoitotulokset sekä ryhmämuotoisen toimintaterapian resurssi- ja kustannustehokkuus. Ryhmämuotoisen toimintaterapian havaittiin myös olevan yhtä laadukasta kuin yksilömuotoisen toimintaterapian.

Lisätutkimuksia kirjallisuuskatsauksen tulosten yleistettävyydestä ja luotettavuudesta kaivataan. Aihetta olisi hyvä tutkia vanhempien lasten näkökulmasta, ryhmämuotoisen toimintaterapian vaikuttavuudesta verrattuna yksilömuotoiseen toimintaterapiaan sekä esimerkiksi ryhmämuotoisen kuntoutuksen soveltuvuudesta erilaisille asiakasryhmille.

Avainsanat: Ryhmämuotoinen toimintaterapia, lasten toimintaterapia, toimintaterapia ryhmä, toimintaterapia

---

Tämän opinnäytetyön alkuperä on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

Abstract

Author(s): Elviira Salmi & Tiia Nieminen
Title: Benefits of Group-Based Occupational Therapy for Children
Number of Pages: 24 pages + 3 appendices
Date: 10 September 2024

Degree: Bachelor of Health Care
Degree Programme: Occupational Therapy
Instructor(s): Jari Pihlava, Senior Lecturer
Ulla Vehkaperä, Senior Lecturer

The purpose of this thesis was to explore the benefits of group-based occupational therapy for children through a literature review. The thesis was made for the City of Helsinki, children's occupational therapy services. The aim of the thesis was to describe the benefits of group-based occupational therapy for children aged 2 to 12.

The thesis was based on a descriptive literature review. It examined various forms of group-based occupational therapy, therapeutic factors of the group, and the theory related to group leadership. The literature review sought information on the benefits of group-based occupational therapy for children aged 2 to 12. The material for the review consisted of four different studies.

Based on the literature review, group-based occupational therapy for children has both direct and indirect benefits for children aged 2 to 12. Direct benefits impact the child's skills and experiences, while indirect benefits influence the therapy received by the child and the resources available. Direct benefits included, for example, increased sense of belonging, improved self-esteem, peer support and learning from peers, enhanced interaction skills, and children's socialization. Indirect benefits of group-based occupational therapy included faster access to therapy, which enables earlier interventions and better treatment outcomes, as well as the resource and cost-effectiveness of group-based occupational therapy. Group-based occupational therapy was found to be just as good as individual occupational therapy.

Further research is needed on the generalizability and reliability of the results of this literature review. It would be beneficial to study the topic from the perspective of older children, the effectiveness of group-based occupational therapy compared to individual occupational therapy, and, for example, the suitability of group-based rehabilitation for various diagnoses.

Keywords: Group-based occupational therapy, children's occupational therapy, occupational therapy group, occupational therapy

---

Tämän opinnäytetyön alkuperä on tarkastettu Turnitin Originality Check -ohjelmalla.

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Opinnäytetyön keskeiset käsitteet ja teorit	1
2.1	Käsitteet	2
2.2	Toimintaterapiaryhmien taustateoriat	3
2.2.1	Ryhmän erilaiset muodot	4
2.2.2	Ryhmän terapeuttiset tekijät	4
2.2.3	Toimintaterapeuttinen ryhmänohjaus teoria	6
3	Opinnäytetyön tarkoitus ja tutkimuskysymys	8
4	Kirjallisuuskatsauksen toteuttaminen	8
4.1	Lähtötilanteen kartoitus	8
4.2	Menetelmälliset lähtökohdat	9
4.3	Toiminnan etenemisen ja työskentelyn kuvaus	10
4.4	Aineiston laadun arviointi	11
5	Kirjallisuuskatsauksen tulokset ja johtopäätökset	11
5.1	Mitä hyötyä ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta voi olla 2–12-vuotiaille lapsille?	11
5.1.1	Lapseen liittyvät hyödyt	11
5.1.2	Kuntoutukseen liittyvät hyödyt	12
5.1.3	Muut hyödyt	13
5.2	Johtopäätökset	13
6	Pohdinta	18
6.1	Tulosten arviointi	18
6.2	Eettisyys ja luotettavuus	19
6.3	Kehittämisehdotukset	21
6.4	Ammatillinen kasvu	21
	Lähteet	23
	Liitteet	
	Liite 1. Tiedonhakupöytä	
	Liite 2. Tutkimustaulukko	
	Liite 3. Sisällönanalyysitaulukko	

1 Johdanto

Tässä opinnäytetyössä tarkastellaan lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä kirjallisuuskatsauksen avulla. Tämä työ keskittyy erityisesti 2–12-vuotiaiden lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyihin, ja sen tavoitteena on tuottaa tietoa, joka voi hyödyttää erityisesti Helsingin kaupungin lasten toimintaterapeutteja, toimintaterapeutiopiskelijoita sekä muita alalla työskenteleviä toimintaterapeutteja. Työssä analysoidaan neljän valitun tutkimuksen tuloksia, jotka korostavat ryhmämuotoisen toimintaterapian suoria ja epäsuoria hyötyjä lapsille sekä vaikutuksia resurssien käyttöön. Kirjallisuuskatsauksen tulosten mukaisesti lasten ryhmämuotoinen toimintaterapia on osoittautunut merkittäväksi kuntoutusmuodoksi, joka tukee lasten sosiaalista kehitystä, itse-tuntoa ja vuorovaikutustaitoja, ja on lisäksi kustannus- ja resurssitehokas toimintaterapian muoto.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä kirjallisuuskatsauksen avulla ja tavoitteena kuvata lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä 2–12-vuotiaille lapsille. Opinnäytetyön tilaajana on Helsingin kaupungin lasten toimintaterapia, jossa kaivattiin lisää tietoa heillä toimivan lasten toimintaterapeutin hienomotoriikkaryhmän vaikuttavuudesta. Tilaajan toiveiden, työhön käytettävissä olleiden resurssien ja tekijöiden mielenkiinnon pohjalta työ rajattiin yhteistyössä koskemaan yleisemmin lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä. Kirjallisuuskatsauksen avulla pyritään vastaamaan kysymykseen: "Mitä hyötyä ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta voi olla 2–12-vuotiaille lapsille?" Opinnäytetyö tarjoaa kokonaisvaltaisen tarkastelun aiheesta ja esittää tutkimustulosten pohjalta johtopäätöksiä, joita voidaan soveltaa käytännön toimintaterapiatyössä. Lisäksi työ tukee lasten toimintaterapiaa ja edistää näyttöön perustuvien käytäntöjen kehittämistä, jotka vastaavat lasten yksilöllisiin tarpeisiin ryhmäterapiassa.

2 Opinnäytetyön keskeiset käsitteet ja teoriat

Kelan vaativan lääkinällisen kuntoutuksen ryhmäterapiassa palvelukuvauksen mukaan vaativaa lääkinällisen kuntoutuksen ryhmäterapiaa voi saada yli 4-vuotiaat lapset. Lisäksi terapeutteja ohjeistetaan toteuttamaan vähintään kaksi lapsen ryhmäterapiakerrosta vanhemmille suunnattuina ohjauksellisina ryhmäkäynteinä ilman lapsia. Ryhmäterapioiden tulee olla hyvän kuntoutuskäytännön mukaisia ja perustua terapeuttien eri-

tyisasiantuntemukseen. (Kela 2021.) Kelan vaativan lääkinällisen kuntoutuksen tavoitteena on mahdollistaa asiakkaalle arkielämän toiminnoista selviytyminen vammasta tai sairaudesta huolimatta (Kela 2024).

2.1 Käsitteet

Seuraavassa taulukossa avataan tiiviisti keskeisimmät opinnäytetyössä vaikuttavat käsitteet. Ne on valikoitu tarkoin lukijaa ajatellen, jotta opinnäytetyön taustalla vaikuttavat keskeiset käsitteet tulee avatuksi. Taulukossa käsite ”ryhmä” tarkoittaa tässä asiayhteydessä terapiaryhmää.

Taulukko 1. Käsitteet

Toimintaterapia	Toimintaterapia on tieteellisesti tutkittuun tietoon, hyviin käytänteisiin ja näyttöön perustuvaa ihmislähtöistä kuntoutusta. Toimintaterapian taustalla vaikuttaa toiminnantiede. Toimintaterapiassa ollaan kiinnostuneita yksilön toiminnasta, arjesta ja toiminnan merkityksestä ihmisen kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. Toimintaterapian tavoitteena on tukea osallisuutta yhteiskunnassa ja ihmisen omassa toimintaympäristössä. (Suomen Toimintaterapeuttiliitto 2024b.)
Toimintaterapeutti	Toimintaterapeutti on kuntoutusalan ammattilainen sekä Valviran laillistettu terveydenhuollon ammattihenkilö. Toimintaterapeuttien osaamisaluetta on ihmisen toimintakyky ja sen ylläpito ja edistäminen. He työskentelevät ihmisten kanssa merkityksellisen ja toimivan arjen saavuttamiseksi rajoitteista huolimatta. (Suomen Toimintaterapeuttiliitto 2024a.)
Lapsi	Suomen lastensuojelulain mukaan kaikki alle 18-vuotiaat ovat lapsia (Lastensuojelulaki 417/2007 § 6).

Ryhmä	Ryhmä muodostuu, jos siinä on kolme tai useampia jäseniä. Ryhmän kokoon vaikuttavia tekijöitä on esimerkiksi jäsenten ikä, kuntoutuksen tavoitteet, toimintakyky sekä käytettävät menetelmät. (Salminen & Kinnunen 2022b.)
Ryhmäkuntoutus	Ryhmämuotoinen kuntoutus on tutkimusten mukaan yhtä tuloksellista kuin yksilöterapia. Se soveltuu laajasti erilaisiin kuntoutusmenetelmiin sekä kuntoutujaryhmille. Ryhmäkuntoutuksen etuja on mm. vertaistuki, tiedon jakaminen sekä muilta oppiminen. Suljetussa ryhmässä ryhmän jäsenet pysyvät samana. Ryhmä voi myös olla avoin, jolloin uusia jäseniä voi liittyä. (Salminen & Kinnunen 2022a; Salminen & Kinnunen 2022b.)
Kuntoutus	Kuntoutus on kuntoutujan ja asiantuntijoiden suunnittelema tavoitteellinen prosessi, jossa kuntoutuja on aktiivisena toimijana mukana. Sen tulee olla aina yksilöllistä ja ihmisen omia voimavaroja huomioivaa. Keskeistä on tavoitteellinen yhteistoimijuus ammattilaisten ja kuntoutujan välillä, joka huomioi kuntoutujan motivaation, toiveet ja odotukset. Kuntoutus on työ- ja toimintakyky, elämänlaadua sekä osallisuutta parantavaa ja tukevaa toimintaa. (Autti-Rämö & Salminen & Rajavaara & Melkas 2022.)

2.2 Toimintaterapiaryhmien taustateoriat

Seuraavassa luvussa esittelemme kolmea taustateoriaa tiiviisti, jotka lähestyvät ryhmäterapiaa eri näkökulmista. Käsittelemme Finlayn (2019) erilaisia ryhmän muotoja, Yalom (2005) kuvaamia ryhmän terapeuttisia tekijöitä sekä Colen (2018) ryhmänohjaukseen liittyvää teoriaa. Nämä valikoituivat opinnäytetyön taustateorioiksi, koska niiden

sisältö on melko universaali ryhmämuotoisesti työskennellessä. Nämä teoriat ovat tulleet esille toimintaterapiaopintojen aikana, ja tekijät ovat päässeet näitä myös käytännössä harjoittelemaan. Teorioita voi hyödyntää lasten ryhmämuotoista toimintaterapiaa suunniteltaessa ja ohjatessa.

2.2.1 Ryhmän erilaiset muodot

Linda Finlay (2019) toteaa toimintaterapeuttista ryhmätyöskentelyä käsittelevässä kirjassaan ryhmällä itsellään olevan useita kannattelevia tekijöitä. Ryhmässä jäsenet voivat oppia toisiltaan vuorovaikutuksen ja sosiaalisen oppimisen kautta, harjoittaa empatiaa ja tunnetaitoja. Ryhmään kuulumisen edistää myös tuen antamista ja vastaanottamista keskenään. Finlay (2019) jakaa toimintaterapiaryhmät kahteen päätyyppiin: toimintaryhmät ja tukea antavat ryhmät. Toimintaryhmät sisältävät tehtäväkeskeiset ja sosiaaliset ryhmät, kun taas tukea antavien ryhmien alatyyppejä ovat kommunikaatioryhmät ja psykoterapiaryhmät. Toimintaterapiaryhmässä voi kuitenkin yhdistyä ja mennä lomittain molempia eri ryhmämuotoja. Ryhmänohjaajan tehtävä on keskeinen terapiaryhmissä, ohjaajan tulee luoda turvallinen ja positiivinen ilmapiiri, jotta ryhmäläiset voivat työstää valittuja teemoja itsessään. (Finlay 2019: 140.)

Toimintaryhmät keskittyvät pääasiassa yksilön saavutuksiin ja lopputuloksiin, kun taas tukea tarjoavissa ryhmissä painotetaan ryhmädynamiikkaa ja yhteistyötä. Tehtäväkeskeisissä ryhmissä tavoitteena on kehittää suorituskkyä ja asettaa yksilöllisiä tavoitteita. Sosiaaliset ryhmät pyrkivät edistämään sosiaalista vuorovaikutusta ja lisäämään miellyttäviä kokemuksia. Kommunikaatioryhmät mahdollistavat kokemusten vaihdon ja tuen, kun taas psykoterapiaryhmät auttavat jäseniä ymmärtämään tunteitaan ja laajentamaan näkökulmiaan ongelmiinsa. (Finlay 2019: 8–9.)

2.2.2 Ryhmän terapeuttiset tekijät

Irvin Yalom ja Molly Leszczin mukaan ryhmän terapeuttinen vaikutus syntyy monimutkaisen prosessin kautta, jossa keskeistä ovat inhimilliset kokemukset ja vuorovaikutus. Yalom mukaan ihminen kehittyy ja oppii toimiessaan ryhmissä. Hänen teoriasaan nimetyt terapeuttiset tekijät ovat yksilön muutoksen mahdollistajia. Terapeuttisia tekijöitä ovat muun muassa toivon herättäminen, tiedon jakaminen, universaalisuus, korjaava perhekokemus, sosiaalisten taitojen kehittyminen, mallioppiminen, interpersonallinen oppiminen, ryhmäkoheesio, katarsis sekä eksistentiaaliset tekijät. (Yalom & Leszcz 2005: 1–2.) Työssä tarkastellaan osaa terapeuttisista tekijöistä, jotka tekijät ovat harkinneet olevan tarkoituksenmukaisia tutkimuskysymysten näkökulmasta.

Toivon herättäminen on keskeinen osa kaikkia toimintaterapiasuhteita. Toivo motivoi ihmisiä osallistumaan ryhmään ja sitoutumaan ryhmän toimintaan. Pelkkä toivon kokemus voi jo itsessään olla terapeutista. Useat tutkimukset osoittavat, että positiiviset odotukset ennen terapiaa edistävät terapian tavoitteiden saavuttamista. Toivon herättäminen alkaa jo ennen ryhmän aloittamista, ja terapeutin tehtävänä on tuoda esille ryhmän terapeuttisia hyötyjä, jotta mahdollisia kielteisiä ennakkokäsityksiä voidaan pehmentää. Ohjaajalla on tärkeä rooli ryhmän jäsenten motivoinnissa ja osallistumisen merkityksen korostamisessa. Ennen ryhmän aloittamista ohjaajan on hyvä jakaa tietoa ryhmän hyödyistä ja sen merkityksestä jäsenille. (Yalom & Leszcz 2005: 4–5.)

Universaalisuuden kokemus tarkoittaa sitä, että ryhmän jäsenet tunnistavat samankaltaisuutta keskenään, mikä voi voimaannuttaa heitä ja rohkaista jakamaan elämänsä vaikeitakin asioita. Osallistujat saavat ryhmässä tilaisuuden jakaa omia kokemuksiaan ja näkemyksiään sekä keskustella siitä, miten nämä kokemukset vaikuttavat heidän jokapäiväiseen elämäänsä. Tämä jakamisen kokemus vahvistaa ryhmän yhteenkuuluvuuden tunnetta ja helpottaa avoimen keskustelun syntymistä. (Yalom & Leszcz 2005: 6.)

Tiedon jakaminen on keskeinen elementti ryhmätoiminnassa. Ohjaajan ja ryhmän jäsenten välillä tapahtuu tietojen jakamista sairauksiin ja muihin elämäntilanteisiin liittyen. Ohjaaja voi jakaa tietoa ryhmäläisten haasteista ja mahdollisista sairauksista ja kertoa niiden vaikutuksista toimintakykyyn, joka voi auttaa osallistujia ymmärtämään paremmin omia haasteitaan. (Yalom & Leszcz 2005: 11.)

Altruismi terapeuttisissa ryhmissä liittyy "antamalla saamisen" kokemukseen. Osallistujat, jotka tuntevat olevansa arvottomia tai taakaksi muille, voivat ryhmässä oppia arvostamaan omaa panostaan. Tämä prosessi voi alkaa, kun ryhmän jäsenet jaetaan avunsaajista auttajiksi, mikä mahdollistaa uusien roolien omaksumisen. Jakamalla tunteita, näkemyksiä tai neuvoja, jäsenet voivat kokea itsensä tärkeiksi ja merkitykselliseksi, mikä voi voimaannuttaa. Ryhmässä tapahtuva keskinäinen tuki ja roolien vaihtelu tarjoavat jäsenille uudenlaisia näkökulmia itseensä ja muihin. (Yalom & Leszcz 2005: 13.)

Sosiaalisten taitojen kehittyminen on olennainen osa kaikissa terapiaryhmissä. Ryhmämuotoisessa toiminnassa osallistujilla on mahdollisuus turvallisesti harjoittaa ja kehittää sosiaalisia taitojaan sekä oppia ymmärtämään oman käyttäytymisensä vaikutuksia toisiin. (Yalom & Leszcz 2005: 17.)

Ryhmäkoheesio on keskeinen parantava tekijä terapiaryhmissä, ja se auttaa jäseniä tuntemaan kuuluvansa ryhmään. Tämä yhteenkuuluvuuden tunne lisää turvallisuutta, arvostusta ja hyväksyntää ryhmässä, mikä kannustaa jäseniä ilmaisemaan itseään avoimesti ja noudattamaan ryhmän sääntöjä. Koheesio on myös olennainen muiden terapeuttisten tekijöiden toteutumiselle. (Yalom & Leszcz 2005: 54–75.)

2.2.3 Toimintaterapeuttinen ryhmänohjaus teoria

Marilyn Colen kehittämä seitsemän vaiheen menetelmä on tarkoitettu toimintaterapiaopiskelijoille avuksi terapiaryhmien ohjaamisessa. Tämä kokonaisvaltainen, asiakaskeskeinen menetelmä huomioi ryhmän dynaamisen toiminnan, mahdollistaen jäsenten aktiivisen osallistumisen ja toiminnan henkilökohtaisen merkityksen pohdinnan. Vaiheita ovat esittely, toiminta, jakaminen, käsittely, yleistäminen, soveltaminen ja yhteenveto. Vaiheiden järjestys voi vaihdella ryhmän tavoitteista ja kontekstista riippuen. (Cole 2018: 3.)

Esittelyvaiheessa (introduction) toimintaterapeutti esittelee itsensä ja ohjaamansa ryhmän. Ensimmäisessä tapaamisessa järjestetään nimikierrros, joka vahvistaa ryhmään kuulumisen tunnetta. Myöhemmissä kokoontumisissa jokainen asiakas tervehtii yksilöllisen kommunikointitavan mukaan, mikä edelleen vahvistaa kuulumisen kokemusta ryhmässä. (Cole 2018: 4.)

Toimintaterapeutin tulisi tervehdyksen jälkeen tarkkailla ryhmän jäsenten kykyä vastaanottaa uutta tietoa ja heidän tunnetilaansa. Alkulämmittelyn avulla jäsenet saadaan sitoutumaan ja rentoutumaan toimintaan. Lämmittelyn tulee olla kiinnostava ja liittyä tulevaan toimintaan, ja ryhmän tunnelmaan voi vaikuttaa esimerkiksi ympäristöä muokkaamalla. Ryhmän ohjaajan rooli ja odotukset heijastuvat ryhmään. Ryhmän tavoitteet ja toiminta tulee käydä selkeästi läpi, ja toiminnan jälkeen jäsenet voivat jakaa kokemuksiaan. (Cole 2018: 5–6.)

Toimintavaihetta (activity) suunnitellessaan toimintaterapeutin on huomioitava ryhmän jäsenten sekä kognitiiviset että fyysiset valmiudet, jotka vaikuttavat osallistumiseen. On tärkeää suunnitella ryhmätoiminta niin, että se vastaa osallistujien tarpeisiin ja tarjoaa merkityksellisiä oppimiskokemuksia. Toimintaterapeutin tulee huomioida ajankäyttö, terapeuttiset tavoitteet, ryhmäläisten valmiudet, ohjaajan osaamisen taso ja toiminnan mukauttaminen. Asiakaslähtöisyyden tavoittelu edellyttää jäsenille valinnan mahdollisuuksia ja aikataulutuksen, joka mahdollistaa toiminnan ja sen jälkeisen keskustelun tasapainon. (Cole 2018: 6.)

Jakamisvaiheessa (sharing) toiminnan jälkeen ryhmän jokaisella jäsenellä on tilaisuus jakaa omat työnsä tai kokemuksensa. Toimintaterapeutti varmistaa, että kaikki saavat vuoronsa ja tulevat kuulluksi ja kohdatuksi. Sanaton sekä sanallinen viestintä on hyväksyttävää, empatian osoittamisella on suuri merkitys. Jakamisen luonne riippuu toiminnan sisällöstä; vuorovaikutuspainotteisissa aktiviteeteissa jäsenet kertovat kokemuksistaan ja niiden merkityksestä. Terapeutin roolina on edistää positiivista ilmapiiriä ja varmistaa, että jakaminen on vapaaehtoista ja turvallista. Terapeutin tulisi myös näyttää esimerkkiä positiivisesta vuorovaikutuksesta, kun jäsenet kommentoivat toistensa kokemuksia. (Cole 2018: 7–8.)

Käsittelyvaihe (processing) on usein monimutkaisin seitsemästä vaiheesta ja voi jäädä kokemattomuuden vuoksi toteuttamatta. Sen tarkoituksena on, että ryhmän jäsenet voivat jakaa tunteitaan ja mielipiteitään ohjaajaan ja toisiinsa liittyen. Tunteet vaikuttavat käyttäytymiseen ryhmässä, joten niiden jakaminen on olennaista ryhmän tulosten ymmärtämiseksi. Käsittelyn onnistuessa siitä saadaan arvokasta tietoa, kuten jäsenten kokema ahdistus tai nolostus, jotka voivat muutoin heikentää ryhmästä saatavaa hyötyä. Olisi tärkeää käsitellä myös sanattomia, ryhmän sisällä vaikuttavia dynamiikkatekijöitä, kuten konflikteja tai valta-asetelmia. (Cole 2018: 8.)

Yleistämisen vaiheessa (generalizing) ryhmässä esiin nousseita asioita lähestytään kognitiivisen oppimisen näkökulmasta. Terapeutti tiivistää ja tekee yhteenvedot ryhmäläisten kokemuksista, ja näin näkyviin tulevat ryhmän tavoitteet. Koska tämä vaihe perustuu ryhmän toiminnan aikana jaettuihin kokemuksiin, sitä ei voi suunnitella etukäteen. Yleistämisessä voidaan myös käsitellä aiheita, jotka nousivat esiin ryhmäläisten keskusteluissa, vaikka ne eivät olleet alun perin suunnitelman mukaisia. (Cole 2018: 9–10.)

Soveltamisen vaiheessa (application) toimintaterapeutti linkittää yleistämisen vaiheessa esiinnousseita sekä ryhmän aikana opittuja taitoja ryhmäläisten arkielämään. Keskeistä on saada ryhmäläinen löytämään yksilöllinen keino jalkauttaa ryhmässä oppimiaan taitoja omaan arkeen. Toimintaterapeutti hyötyy ryhmäläisten taustan tuntemisesta. Opittujen asioiden saaminen osaksi ryhmäläisten arkea on erityisen tärkeää, joten tämä on keskeinen ryhmäprosessin vaihe. (Cole: 10.)

Yhteenvedo (summary) on viimeinen vaihe, jossa ryhmän tavoitteet, sisältö ja kehitys kerrataan. Tässä vaiheessa korostetaan ryhmän keskeisiä elementtejä ja vahvistetaan oppimista. Terapeutti voi pyytää ryhmän jäseniä osallistumaan yhteenvedon tekemi-

seen, ja tässä yhteydessä kerrata ryhmä aikana opittuja asioita. Positiiviset kokemukset nimetään, mikä auttaa osallistujia muistamaan ryhmän positiivisena. Terapeutti kiittää osallistujia, huomioiden heidän avoimuutensa ja rehellisyytensä, ja varmistaa, että ryhmä päättyy suunnitellusti. Mikäli vaiheita on jäänyt pois, niiden poisjäänti selitetään yhteenvedossa. (Cole 2018: 10–11.)

3 Opinnäytetyön tarkoitus ja tutkimuskysymys

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kartoittaa lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä kirjallisuuskatsauksen avulla. Tavoitteena oli kuvata lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä 2–12-vuotiaille asiakkaille. Hyödynsaajina opinnäytetyössä ovat ensisijaisesti Helsingin kaupungin lasten toimintaterapeutit, jotka saavat tästä kirjallisuuskatsauksesta tietoa lasten toimintaterapiaryhmien hyödyistä ja voivat soveltaa tämän kirjallisuuskatsauksen tuloksia suunnitellessaan ja toteuttaessaan toimintaterapiaryhmiä eri ikäisille lapsille. Myös toimintaterapeuttipiskelijat sekä yleisesti alan toimintaterapeutit, hyötyvät opinnäytetyöstä, he voivat laajentaa tai täydentää osaamistaan ja tietojaan ryhmämuotoisen toimintaterapian hyödyistä Theseuksesta käsin. Opinnäytetyössämme vastaamme seuraavaan tutkimuskysymykseen:

1. Mitä hyötyä ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta voi olla 2–12-vuotiaille lapsille?

4 Kirjallisuuskatsauksen toteuttaminen

4.1 Lähtötilanteen kartoitus

Opinnäytetyön aihe valikoitui opinnäytetyön tilaajan toiveet huomioiden. Työn taustalla vaikutti Helsingin kaupungin lasten toimintaterapeutin hienomotoriikkaryhmä, jonka toiminnan vaikuttavuudesta kaivattiin tietoa. Koska kyseessä oli ammattikorkeakoulutason opinnäytetyö, ei vaikuttavuuden tutkimiseen olisi ollut riittävästi resursseja, ja koska tilaajan yhteyshenkilöt kannustivat lähestymään aihetta tekijöitä kiinnostavasta näkökulmasta, rajattiin työ koskemaan lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä. Aluksi tarkoituksenamme oli käsitellä yleisesti eri-ikäisten lasten ryhmämuotoista toimintaterapiaa, mutta koska lapsia ovat kaikki alle 18-vuotiaat (Lastensuojelulaki 417/2007 § 6), olisi ikäjakauma ollut hyvin suuri pelkällä ”lapsi” rajauksella, joten työ rajattiin koskemaan päiväkotij- ja alakouluikäisiä. Otimme päiväkotikäisten lasten lisäksi

mukaan myös alakouluikäiset lapset, jotta saimme mahdollisimman kattavan kuvauksen eri ikäisten lasten, jotka voivat olla toimintaterapian asiakkaita, ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta, sillä löytämämme aineisto koskien vain päiväkotikäisiä lapsia oli hyvin pieni. Työn edetessä rajaus vielä hieman tarkentui, koska valitussa aineistossa nuorimmat lapset olivat 2-vuotiaita.

4.2 Menetelmälliset lähtökohdat

Opinnäytetyön aihe ja toteutustapa sovittiin yhdessä opinnäytetyön tilaajan yhteyshenkilöiden eli Helsingin kaupungin lasten toimintaterapeuttien kanssa. Toteutustavaksi muodostui kuvaileva kirjallisuuskatsaus. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus on systemaattinen tutkimusmenetelmä, jonka tavoitteena on koota, analysoida ja esittää olemassa olevaa tutkimustietoa tietyistä aiheista. Katsauksessa edetään vaiheittain muodostamalla tutkimuskysymykset, valitsemalla aineisto ja analysoimalla sitä. Vaikka vaiheet ovat erotettavissa, ne usein limittyvät toisiinsa tutkimuksen edetessä. Aineiston valinta perustuu tutkimuskysymyksiin ja katsauksen tarkoitus on tarjota työn aiheelle viimeaikaista ja merkityksellistä tutkimustietoa. Tutkimuskysymykset ohjaavat aineiston hakua ja rajaukset auttavat keskittymään olennaisen tiedon löytymiseen. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus soveltuu monenlaisiin käyttötarkoituksiin, ja sopii näin ollen hyvin myös opinnäytetöihin. (Kangasniemi ym. 2013.) Kuvaileva kirjallisuuskatsaus valikoitui tämän opinnäytetyön menetelmäksi, koska tarkoituksena oli rakentaa kokonaiskuvaa tarkasteltavasta aiheesta. Tässä opinnäytetyössä aineisto koostui muun muassa tieteellisistä tutkimuksista, laeista ja kirjoista. Tiedonhakua kuvataan tarkemmin kappaleessa 4.3.

Kirjallisuuskatsauksessa aineiston analyysi on keskeinen vaihe, jossa kerätty tutkimustieto järjestetään ja yhdistetään loogiseksi kokonaisuudeksi. Sen tavoitteena on tunnistaa tutkimusten keskeiset havainnot, vertailla niitä toisiinsa ja muodostaa niistä yleistyksiset. Analyysi aloitetaan tutkimalla valittujen tutkimusten ydinsisältö, jonka jälkeen aineistosta etsitään tutkimusten väliset yhtäläisyydet ja eroavaisuudet. Havainnot ryhmitellään ja vertaillaan, jotta tunnistetaan toistuvia teemoja tai käsitteitä, joiden pohjalta muodostetaan luokkia, kategorioita tai teemoja, jotka kuvaavat tutkimuksen keskeisiä löydöksiä. Näiden avulla voidaan rakentaa looginen kokonaisuus, eli synteesi, joka kuvaa tutkimusaiheen nykytilaa. Tekstin tueksi synteesiä voidaan havainnollistaa visuaalisesti esimerkiksi taulukoiden tai kuvioiden avulla. (Stolt & Axelin & Suhonen 2016: 30–31.) Tässä opinnäytetyössä aineisto analysoitiin aineistolähtöisellä sisällönanalyysillä. Aineisto valikoitiin ennalta laaditun tutkimuskysymyksen ja rajausten pohjalta, joten tutkimuskysymyksestä muodostettiin pääkategoria. Havaintojen pohjalta muodostettiin

ylä- ja alakategorioita, joista alakategorioissa oli yksityiskohtaisempaa sisältöä. Opinnäytetyön ylä- ja alakategorioita kuvataan tarkemmin sisällönanalyysejä kuvaavassa taulukossa (Liite 3).

4.3 Toiminnan etenemisen ja työskentelyn kuvaus

Opinnäytetyö eteni Metropolian Ammattikorkeakoulun toimintaterapian tutkinto-ohjelman mukaisesti kolmessa eri vaiheessa, jotka olivat suunnitelma-, toteutus- ja raportointivaihe (Toimintaterapian tutkinto-ohjelma). Heti suunnitelmavaiheen alussa laadittiin aikataulu prosessin eri vaiheista ja tärkeistä päivämääristä, joka ohjasi työn tekemistä koko opinnäytetyöprosessin ajan. Prosessin aikana pidettiin tekijöiden kesken viikoittaisia palavereja, joiden avulla varmistettiin aikataulun mukainen eteneminen ja jaettiin tehtävät. Tarvittaessa pidettiin ohjaustapaamisia opinnäytetyötä ohjaavien lehtoreiden kanssa.

Suunnitelmavaiheessa toteutettiin opinnäytetyösuunnitelma ja määritettiin tutkimuskysymys ohjaamaan opinnäytetyön tekemistä. Myös tutkitun tiedon etsiminen aloitettiin, hyödyntäen eri tietokantoja. Lopulta käytetyt tutkimukset löytyivät Cinahl-tietokannasta. Aineistona käytettiin pääasiassa vuodesta 2013 eteenpäin julkaistuja tutkimuksia ja julkaisua. Hakutuloksia käytiin läpi otsikoiden, tiivistelmien ja sisältöjen perusteella, ja näistä valittiin tutkimuskysymykseen vastaavat julkaisut. Tiedonhaussa käytettiin eri yhdistelmiä hakusanoista children, child, occupational therapy, group, toddler, ryhmäkuntoutus, toimintaterapiaryhmä, toimintaterapia sekä ryhmä. Tiedonhakutaulukossa kuvataan tiedonhakua, käytettyjä hakusanoja sekä rajauksia (Liite 1). Tiedonhaku suoritettiin aikavälillä 04/2024–07/2024. Opinnäytetyössä hyödynnettyjä tutkimuksia kuvataan erillisessä tutkimustaulukossa (Liite 2). Teoriatietoa kerättiin muun muassa alan kirjallisuudesta, ja julkaisuvuodesta huolimatta niiden arvioitiin olevan edelleen ajantasaisia. Lisäksi suunnitelmavaiheessa tehtiin alustavat rajaukset opinnäytetyön aiheelle.

Toteutusvaiheessa jatkettiin tutkitun tiedon sekä teoriatiedon etsimistä suunnitelmavaiheessa löydetyn lisäksi, hakutuloksia analysoitiin ja aineisto valittiin. Raportointivaiheessa aloitettiin opinnäytetyön kirjoittaminen, kun aineisto koottiin ja tuloksista raportoitettiin. Lisäksi raportoitettiin opinnäytetyössä käytetyistä menetelmistä ja toteutuksesta, sekä pohdittiin opinnäytetyön eettisyyttä, luotettavuutta, kehitysehdotuksia sekä tekijöiden ammatillista kasvua.

4.4 Aineiston laadun arviointi

Kirjallisuuskatsauksessa valitun aineiston arviointi on keskeinen osa tutkimusprosessia. Arvioinnin tarkoituksena on varmistaa, että valittu aineisto on kattava, edustava ja soveltuu vastaamaan tutkimuskysymyksiin. Jokainen julkaisu arvioidaan erikseen, jotta saadaan luotettava kuva tutkimusaiheesta. Arvioinnissa on tärkeää perustella tehdyt valinnat, ja niiden tulee näkyä kirjallisuuskatsauksen raportissa. Tämä tarkoittaa esimerkiksi tutkimusongelmien, kohdejoukkojen, otoskoon, aineiston keruu- ja analyysimenetelmien, julkaisuvuoden, kirjoittajan, julkaisufoorumin sekä julkaisumaan kuvaamista. (Stolt ym. 2016: 28–30.)

Aineiston laatua arvioitiin taulukoimalla kirjallisuuskatsaukseen valikoidut tutkimukset (Liite 2). Taulukkoon merkattiin tutkimuksen tekijät, maa, jossa tutkimus toteutettiin sekä julkaisuvuosi varmistamaan aineiston ajantasaisuutta. Lisäksi tutkimusten tarkoitukset, tutkimusmenetelmät sekä tutkimusten otoskoot taulukoitiin. Taulukkoon merkittiin myös tutkimusten keskeisimmät tulokset, joista tiivistettiin ja taulukoitiin opinnäytetyön aiheen kannalta keskeisimmät tulokset omaksi sarakkeekseen.

5 Kirjallisuuskatsauksen tulokset ja johtopäätökset

5.1 Mitä hyötyä ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta voi olla 2–12-vuotiaille lapsille?

Kirjallisuuskatsaukseen valikoitu neljä erilaista sisäänottokriteerit täyttäneitä tutkimusta, jotka nostivat esiin erilaisia ryhmämuotoisen toimintaterapian hyötyjä (Liite 2.) Ryhmämuotoisen toimintaterapian hyödyt on jaettu kolmeen eri yläkategoriaan; lapseen liittyvät hyödyt, kuntoutukseen liittyvät sekä muut.

5.1.1 Lapseen liittyvät hyödyt

Lapseen liittyvät hyödyt liittyvät muun muassa lapsen taitoihin ja kokemuksiin. Tutkimuksessa, jossa tarkasteltiin CO-OP-menetelmän käyttöä toimintaterapiaryhmissä 5–12-vuotiailla lapsilla, joilla on kehityksellinen koordinaatiohäiriö (DCD), havaittiin ryhmätyöskentelyn lisäävän lasten mahdollisuuksia sosiaalistumiseen sekä vahvistavan lapsen luottamusta myös ryhmän ulkopuolella tapahtuvaan sosiaalistumiseen, lisäten samalla lasten yhteenkuuluvuuden tunnetta. Tutkimuksessa havaittiin myös, että huolelli-

sesti muodostetut ryhmät ohjaavat lapsia työskentelemään sekä omien että toisten tavoitteiden saavuttamiseksi, rohkaisee lapsia vuorovaikutukseen ja tarjoaa optimaaliset olosuhteet lasten itsetunnon kohoamiseksi. Lisäksi huolellisesti laadittu ryhmä antaa lapsille mahdollisuuden oppia vertaisiltaan ja edistää parempia tuloksia. Tutkimuksen tuloksen vahvistamiseksi ja näyttöön perustuvien käytäntöjen kehittämiseksi tarvitaan kuitenkin lisää tutkimusta. (Anderson ym. 2017).

Myös Ambrosen (2021) katsauksessa, jossa käsiteltiin pilottikumppanuusohjelmaa, jossa ADHD-diagnosoidut 8–12-vuotiaat lapset osallistuivat toimintaterapiavetoiseen voimisteluryhmäinterventioon, havaittiin, että kahdeksan viikon ohjelma paransi lasten motoristen ja prosessitaitojen lisäksi lasten sosiaalisen vuorovaikutuksen tasoa ja yhteenkuuluvuuden tunnetta sekä tarjosi lapsille vertaistukea. Katsauksen mukaan monet lapset kuvailivatkin ryhmän parhaaksi asiaksi ”ystävien saamista” ja ”muiden lasten kanssa leikkimistä”, ja lasten vanhemmat nostivat esiin lapsen kokemuksen siitä, ettei hän ole ainoa ADHD-diagnoosin kanssa. Tutkimukseen liittyy kuitenkin rajoitteita, kuten epävirallisten kyselylomakkeiden käyttö. Rajoituksista ja haasteista huolimatta tulokset ovat lupaavia ja ansaitsevat lisätutkimusta. (Ambrose 2021.)

5.1.2 Kuntoutukseen liittyvät hyödyt

Kuntoutukseen liittyvät hyödyt eivät liittyneet suoraan lasten taitoihin ja kokemuksiin, eikä siten ryhmän terapeutisuuteen, mutta vaikuttivat lasten toimintaterapian aloittamiseen ja toimintaterapian toteutukseen. Pilottitutkimuksessa, jossa selvitettiin yksilö- ja ryhmätoimintaterapian tehokkuutta taaperoikäisillä (2–4-vuotiailla) autismin kirjon lapsilla keinona parantaa hoidon saatavuutta, havaittiin, että ryhmämuotoiseen toimintaterapiaan pääsi nopeammin kuin yksilömuotoiseen toimintaterapiaan ja lyhensi siten odotusaikaa, mikä taas mahdollisti lapsille varhaisemmat interventiot ja siten paremmat hoitotulokset. Lisäksi tutkimuksessa havaittiin ryhmämuotoisen toimintaterapian olleen yhtä laadukasta kuin yksilömuotoisen toimintaterapian, mutta ei tilastollisesti merkittävää. Ryhmäterapien hyödyistä tarvitaan lisää tutkimusta, jotta tulokset olisivat yleistettävempiä. (Hirschmann & Magnezi & Bassan & Tal 2023.) Myös satunnaistetussa vertailututkimuksessa, joka tutki yksilö- ja ryhmätoimintaterapian eroja toispuoleisen CP-vamman omaavien lasten yläraajan kuntoutuksessa, havaittiin, että sekä yksilö- että ryhmäterapialla saatiin merkittävää parannusta heikentyneen yläraajan näppäryydessä ja kaksikäteisessä toiminnassa sekä lapsen toiminnallisuudessa. Yksilöterapia taas paransi ryhmäterapiaa enemmän tyytyväisyyttä toimintakykyyn ja kaksikäteiseen työskentelyyn intervention jälkeen. Myöskään tässä tutkimuksessa ryhmien väliset erot eivät olleet tilastollisesti merkittäviä. (Sakzewski ym. 2015.)

5.1.3 Muut hyödyt

Tutkimuksissa havaitut muut hyödyt eivät sinänsä ole suoria hyötyjä lapsille, mutta myös ne vaikuttavat lasten saamaan ryhmämuotoiseen toimintaterapiaan. Hirschmanin (2023) ja kumppaneiden tutkimuksessa havaittiin selviä, resursseihin liittyviä hyötyjä. Tutkimuksen mukaan koulutetuista toimintaterapeuteista on pulaa, ja nykyisiinkin terapeutteihin kohdistuu paine ottaa vastaan yhä enemmän potilaita, joten ryhmätoimintaterapia pystyy vastaamaan näihin haasteisiin, kun se ei vaadi yksilöterapiaa enempää työvoimaa, rahoitusta eikä muitakaan resursseja. (Hirschmann ym. 2023). Myös Andersonin (2017) ja kumppaneiden tutkimuksen mukaan ryhmäterapia oli kustannustehokasta (Anderson ym. 2017). Kun nämä hyödyt huomioidaan toimintaterapian suunnittelussa ja tarjoamisessa, lisäten lasten ryhmämuotoista kuntoutusta, hyödyttävät nämä myös lapsia, kun tarjolla on enemmän ryhmiä ja sitä kautta varhaisempaa kuntoutukseen pääsyä.

5.2 Johtopäätökset

Saatujen tulosten perusteella ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta voi olla hyötyä 2–12-vuotiaille lapsille joko suoraan tai epäsuorasti. Aiemmin esitellyistä Yalom ja Leszczin ryhmän terapeuttisista tekijöistä voi tunnistaa useamman sekä Andersonin (2017) ja kumppaneiden että Ambrosen (2021) tutkimuksesta. Havaittavissa on muun muassa universaalisuuden kokemus (Yalom & Leszcz 2005: 6), kun lapset kokevat, etteivät ole yksin ADHD-diagnoosinsa kanssa ja saavat mahdollisuuden kohdata vertaisiaan (Anderson ym. 2017; Ambrose 2021). Universaalisuuden kokemus vahvistaa ryhmän yhteenkuuluvuuden tunnetta ja voi voimaannuttaa sen jäseniä (Yalom & Leszcz 2005: 6). Tutkimuksissa on havaittavissa myös tiedon jakamista (Yalom & Leszcz 2005: 11), kun lapset oppivat ryhmän aikana vertaisiltaan (Anderson ym. 2017). Andersonin (2017) ja kumppaneiden tutkimuksen mukaan huolellisesti laaditussa ryhmässä lapset työskentelivät omien tavoitteidensa lisäksi myös muiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämän voidaan ajatella olevan osa altruismia, jossa jaetaan tunteita, näkemyksiä ja neuvoja, tuetaan toisia, ja vaihdellaan rooleja esimerkiksi avunsaajasta auttajaksi. Altruismin avulla lapsi voi kokea itsensä tärkeäksi ja merkitykselliseksi, ja oppia arvostamaan omaa panostaan. (Yalom & Leszcz 2005: 13). Terapeuttisista tekijöistä sosiaalisten taitojen kehittyminen on olennainen osa kaikkia terapiaryhmiä (Yalom & Leszcz 2005: 17). Sekä Andersonin (2017) ja kumppaneiden että Ambrosen (2021) tutkimuksissa ryhmä vaikutti lasten sosiaalisiin taitoihin.

Epäsuorat hyödyt näkyvät lapsille nopeampana kuntoutukseen pääsynä verrattuna yksilöterapiaan, mikä on erityisen tärkeää varhaisten interventioiden ja sen myötä tehokkaampien hoitotulosten näkökulmasta. Tämän lisäksi tutkimukset viittaavat siihen, että ryhmämuotoinen toimintaterapia on yhtä laadukasta kuin yksilömuotoinen toimintaterapia. (Hirschmann ym. 2023; Sakzewski ym. 2015). Epäsuorat hyödyt näkyvät myös ryhmäkuntoutuksen kustannus- ja resurssitehokkuutena, kun ryhmämuotoinen terapia mahdollistaa useamman lapsen samanaikaisen kuntoutuksen, eikä se vaadi toimintaterapeutilta yhtä paljon työaikaa kuin kaikkien ryhmän lasten yksilökuntoutus. Kustannus- ja resurssitehokkuus auttavat samalla vastaamaan toimintaterapian kysyntään. Saadut tulokset kaipaavat kuitenkin edelleen jatkotutkimusta tulosten vahvistamiseksi esimerkiksi standardoituja menetelmiä käyttäen. Lisätutkimusta kaivataan myös, jotta tulokset olisivat paremmin yleistettävissä ja näyttöön perustuvien käytäntöjen kehittämiseksi.

Seuraavassa taulukossa (taulukko 2) on havainnollistettu kirjallisuuskatsauksessa havaittuja hyötyjä yhdistettynä teoriaan. Lisäksi taulukkoon on merkattu tutkimus, josta kyseiset havainnot ovat tehty.

Taulukko 2. Ryhmämuotoisen toimintaterapian hyödyt 2–12-vuotiaille lapsille

Hyödyt	Tutkimus	Taustateoria
Lasten sosiaalisten taitojen kehittyminen	Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review. <i>Anderson & Wilson & Williams 2017.</i>	Yalomin (2005) ryhmän terapeuttiset tekijät: Sosiaalisten taitojen kehittyminen

<p>Yhteenkuuluvuuden tun- teen lisääntyminen</p>	<p>Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review. <i>Anderson & Wilson & Williams 2017.</i></p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän te- rapeuttiset tekijät: Univer- saalisuus, ryhmäkohee- sio</p>
<p>Yhteistyön lisääntyminen</p>	<p>Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review. <i>Anderson & Wilson & Williams 2017.</i></p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän te- rapeuttiset tekijät: Alt- ruismi</p>
<p>Lapsen itsetunnon koha- minen</p>	<p>Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review. <i>Anderson & Wilson & Williams 2017.</i></p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän te- rapeuttiset tekijät: Taus- talla vaikuttaa altruismi</p>
<p>Mahdollisuus oppia vertai- siltaan</p>	<p>Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination dif-</p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän te- rapeuttiset tekijät: Tiedon jakaminen</p>

	<p>faculties: An integrated literature review. <i>Anderson & Wilson & Williams 2017.</i></p>	
Vertaistuki	<p>Experiencing success: an occupational therapy partnership programme. Gymnastics for children with attention deficit hyperactivity disorder. <i>Ambrose 2021.</i></p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän terapeuttiset tekijät: Univer-saalisuus</p>
Vuorovaikutustaitojen parantuminen	<p>Experiencing success: an occupational therapy partnership programme. Gymnastics for children with attention deficit hyperactivity disorder. <i>Ambrose 2021.</i></p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän terapeuttiset tekijät: Sosiaalisten taitojen kehittyminen</p>
Kokemus siitä, ettei ole ainoa diagnoosinsa kanssa	<p>Experiencing success: an occupational therapy partnership programme. Gymnastics for children with attention deficit hyperactivity disorder. <i>Ambrose 2021.</i></p>	<p>Yalomin (2005) ryhmän terapeuttiset tekijät: Univer-saalisuus</p>
Nopeampi pääsy ryhmämuotoiseen toimintaterapiaan kuin yksilömuotoiseen toimintaterapiaan	<p>Group versus individual occupational therapy for toddlers with autism as a means to improve access to public health-care services. <i>Hirschmann & Magnezi & Bassab & Tal 2023.</i></p>	

<p>Lyhyempi odotusaika mahdollisesti varhaisemmat interventiot ja siten paremmat hoitotulokset</p>	<p>Group versus individual occupational therapy for toddlers with autism as a means to improve access to public health-care services. <i>Hirschmann & Magnezi & Bassab & Tal 2023.</i></p>	
<p>Ryhmämuotoinen toimintaterapia yhtä laadukasta ja kliinisesti yhtä tehokasta kuin yksilömuotoinen toimintaterapia</p>	<p>Group versus individual occupational therapy for toddlers with autism as a means to improve access to public health-care services. <i>Hirschmann & Magnezi & Bassab & Tal 2023.</i></p> <p>Randomized comparison trial of density and context of upper limb intensive group versus individualized occupational therapy for children with unilateral cerebral palsy. <i>Sakzewski & Miller & Ziviani & Abbot & Rose & Macdonell & Boyd 2015.</i></p>	
<p>Ryhmämuotoiseen toimintaterapiaan tarvitaan saman verran resursseja kuin yksilömuotoiseen toimintaterapiaan</p>	<p>Group versus individual occupational therapy for toddlers with autism as a means to improve access</p>	

	to public health-care services. <i>Hirschmann & Magnezi & Bassab & Tal 2023.</i>	
Ryhmämuotoinen toimintaterapia on kustannustehokasta	Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review. <i>Anderson & Wilson & Williams 2017.</i>	

6 Pohdinta

6.1 Tulosten arviointi

Tutkimusaineisto analysoitiin sisällönanalyysin avulla, ja sen perusteella ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta havaittiin olevan sekä suoria että epäsuoria hyötyjä toimintaterapiaa saaville 2–12-vuotiaille lapsille. Tutkimukset olivat melko suppeita, tiettyä asiakasryhmää koskevia ja niissä käytetyt otoskoot olivat melko pieniä, mikä vaikuttaa tutkimustulosten luotettavuuteen ja yleistettävyyteen. Tulosten perusteella ryhmämuotoisen toimintaterapian suoria hyötyjä olivat muun muassa lasten sosiaalistuminen, yhteenkuuluvuuden tunteen lisääntyminen, itsetunnon kohoaminen, vuorovaikutustaitojen parantuminen sekä vertaisilta saatu oppi ja tuki.

Ryhmämuotoinen toimintaterapia voisi soveltua parhaiten yli 3-vuotiaille lapsille, sillä alle 3-vuotiaat eivät yleensä vielä osaa leikkiä vuorovaikutteisesti yhdessä, vaan leikkivät omia leikkejään vierekkäin. Lapsen lähestyessä kolmen vuoden ikää, hän alkaa paremmin ymmärtää ja huomioida toisten tunteita. 3-vuotias saattaa esimerkiksi lohduttaa, jos joku on surullinen. Hän voi myös joskus jakaa tavaroitaan tai ehdottaa lelujen vaihtamista, vaikka edelleen onkin melko omistushaluinen. Hyväksytyksi tulemisella ja ryhmään kuulumisen tunteella on 7–9-vuotiaalle lapselle suuri merkitys. 7–9-vuotiaalla

empatiakyky kehittyä ja hän haluaa ajatella muiden tunteita ja tarpeita. 9–12-vuotiaalle hyväksytyksi tuleminen lapselle tärkeässä ryhmässä on tärkeää ja lapselle alkaa muodostua rooleja. Tämän ikäinen lapsi osaa jo paremmin ottaa toisen tarpeet, ajatukset ja tunteet huomioon. (Mannerheimin lastensuojeluliitto.)

Epäsuorina hyötyinä taas nähtiin nopeampi terapiaan pääsy ja sen myötä varhaisemmat interventiot, ryhmäterapian kustannus- ja resurssitehokkuus. Hirschmannin (2023) ja kumppaneiden pilottitutkimuksessa, jonka tarkoituksena oli vertailla yksilö- ja ryhmätoimintaterapian tehokkuutta taaperoikäisillä autismin kirjon lapsilla, havaittiin yksilö- ja ryhmätoimintaterapian olleen kliinisesti yhtä tehokasta sekä yksilö- että ryhmätoimintaterapiassa. Myös Sakzewskin (2015) ja kumppaneiden tutkimuksessa, jossa selvitettiin, onko lyhytaikainen intensiivinen ryhmäpohjainen terapia tehokkaampaa kuin yksilötoimintaterapia yläraajojen motoriikan ja yksilöllisten tulosten kannalta, havaittiin sekä ryhmäterapian että yksilöterapian saaneen aikaan merkittäviä parannuksia heikentyneen yläraajan näppäryyteen, kaksikäätiseen toimintaan sekä toiminnallisuuteen.

Tulosten perusteella ryhmien havaittiin olleen terapeuttisia, sillä niissä huomattiin esiintyneen useampaa ryhmästä terapeuttisen tekevää tekijää, kuten universaalisuus ja altruismi (Yalom & Leszcz 2005). Lisää tutkimusta kuitenkin kaivataan.

6.2 Eettisyys ja luotettavuus

Suomen tutkimuseettinen neuvottelukunta, joka toimii opetus- ja kulttuuriministeriön alaisuudessa, edistää hyvän tieteellisen käytännön noudattamista, ehkäisee tieteellistä vilppiä, johtaa tutkimusetiikkaan liittyvää keskustelua ja tiedottaa aiheesta. Lisäksi se seuraa alan kehitystä kansainvälisesti. Neuvottelukunta päivitti viimeksi kansalliset ohjeet hyvän tieteellisen käytännön noudattamiseksi vuonna 2012. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012.) Tämä opinnäytetyö on laadittu kyseisten vuoden 2012 ohjeiden mukaisesti.

Lisäksi opinnäytetyössä on noudatettu Arene ry:n Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettisiä suosituksia, joiden tarkoituksena on yhtenäistää opinnäytetyöprosessia eri ammattikorkeakoulujen välillä, edistää hyvää tieteellistä käytäntöä, ennaltaehkäistä epärehellisyttä ja parantaa töiden laatua (Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry). Eettisyyttä ja luotettavuutta on pyritty tarkastelemaan läpi koko opinnäytetyöprosessin, ja tavoitteena on ollut työskennellä huolellisesti kaikissa työn vaiheissa. Hyvän tieteellisen käytännön keskeisiin piirteisiin kuuluvat huolellisuus, rehellisyys ja tark-

kuus tutkimuksen eri vaiheissa. Tiedonhankinta- ja arviointimenetelmien tulee olla eettisiä ja kestäviä sekä noudattaa tieteellisen tutkimuksen ohjeita. Hyvän tieteellisen käytännön periaatteisiin kuuluu oleellisesti myös muiden tekemien töiden kunnioittaminen ja heidän töihinsä asianmukainen viittaaminen. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012.)

Tässä opinnäytetyössä on pyritty noudattamaan myös kuvailevalle kirjallisuuskatsaukselle ominaisia luotettavuuden ja eettisyyden periaatteita. Näihin periaatteisiin kuuluvat esimerkiksi tutkimuskysymysten selkeys ja näkökulman tarkka valinta, aineiston valinta kriittisesti tarkastellen sekä valittujen tutkimusten integroiminen teoreettiseen viitekehukseen. (Kangasniemi ym. 2013.) Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettisten ohjeiden mukaan opinnäytetyön eettisyyttä lisää myös tekijöiden riittävät resurssit (Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry). Tutkimuskysymyksiä mietittiin huolella, jotta ne olisivat riittävän kattavia käsittelemään aihetta laajasti, mutta samalla riittävän rajattuja ohjaamaan opinnäytetyön etenemistä tehokkaasti, niin että tekijöiden resurssit riittävät työn suorittamiseen. Pyrimme varmistamaan resurssien riittämisen ja tehokkaan työskentelyn rajaamalla tutkimuskysymyksen tarkasti ja muokkaamalla sen mahdollisimman selkeäksi. Tekijät pitivät aktiivisesti yhteyttä prosessin edetessä, ja tunnistimme omat vahvuutemme tekijöinä, joiden mukaan jaoinme vastuuta työstä.

Opinnäytetyön luotettavuuteen vaikuttaa löydettyjen ja hyödynnettävissä olevien tutkimusten määrä. Tämä haastoiakin työskentelyämme opinnäytetyöprosessin alusta alkaen, koska kattavia tutkimuksia, jotka vastaisivat tutkimuskysymykseemme, löytyi niukasti. Kokeilimme ja vaihdoinme lukuisia erilaisia hakusanoja, mutta tulokset olivat hyvin rajallisia. Pyysimme tähän myös lehtoreilta tukea. Työssä käyttämämme tutkimukset ovat englanniksi, joka osaltaan voi vaikuttaa opinnäytetyön luotettavuuteen mahdollisten käännös- ja tulkintavirheitten takia. Olemme huomioineet asian käyttämällä oppilaitoksemme suosittamaa MOT-sanakirjaa, suomentaneet käsitteitä ja tutkimuksia yksin ja yhdessä sekä pohtineet alakohtaisia termejä opiskelijakollegoiden kanssa.

Opinnäytetyön luotettavuuteen vaikuttaa myös opinnäytetyöhön sopivien tutkimusten määrään lisäksi valittujen tutkimusten sisältö. Tutkimukset olivat melko suppeita, tiettyä asiakasryhmää koskevia ja niissä käytetyt otoskoot olivat melko pieniä, mikä vaikuttaa tutkimustulosten luotettavuuteen ja yleistettävyyteen. Tämän lisäksi kaikissa valikoiduissa tutkimuksissa kehoitettiin jatkotutkimuksen tekemiseen esimerkiksi tutkimustulosten vahvistamiseksi tai virallisten kyselylomakkeiden käyttämiseksi.

Toisen henkilön tuottaman tiedon luvaton käyttö ilman asianmukaista lähdeviittausta on plagiointia (Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry). Opinnäytetyössä on pyritty viittaamaan erityisellä huolellisuudella alkuperäisiin lähteisiin oikeaoppisesti ja merkkamaan käytetyt lähteet Metropolia Ammattikorkeakoulun kirjallisen työn ohjeiden mukaisesti lähdeluetteloon. Olemme pyrkineet tuottamaan tekstiä omin sanoin, olen kuitenkin tarkkoja siitä, ettei asiasisältö muutu. Opinnäytetyö on tarkastettu Turnitin-järjestelmässä plagioinnin poissulkemiseksi.

Opinnäytetyön tilaaja oli Helsingin kaupungin lasten toimintaterapia. Toteutusvaiheessa allekirjoitimme sopimusasiakirjan, jonka allekirjoittivat kaikki osapuolet. Sopimukseen kirjattiin opinnäytetyön tarkoitus, toteutussuunnitelma, aikataulu, vastuu ja vastuunrajoitus sekä opinnäytetyön käyttöoikeudet.

6.3 Kehittämisehdotukset

Havaitsimme useita opinnäytetyön aiheeseen liittyviä kehittämisehdotuksia. Koska opinnäytetyömme tulosten mukaan lasten ryhmämuotoisella kuntoutuksella on useita erilaisia hyötyjä, ja koska hyödynnettävää tutkimustietoa löytyi hyvin vähän, olisi erittäin tärkeää saada lisää tutkimustietoa lasten ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta. Mikäli aikaa ja resursseja olisi enemmän, olisi kiinnostavaa saada lisätietoa lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian vaikuttavuudesta verrattuna yksilöterapiaan, lasten ryhmämuotoisen toimintaterapian pitkäaikaisvaikutuksista sekä esimerkiksi ryhmämuotoisen toimintaterapian soveltuvuudesta erilaisille asiakasryhmille. Koska opinnäytetyömme koski vain 2–12-vuotiaiden lasten ryhmämuotoista toimintaterapiaa ja koska Suomen lastensuojelulain mukaan kaikki alle 18-vuotiaat ovat lapsia (Lastensuojelulaki 417/2007 § 6), olisi hyvä aiheeseen perehtyä myös vanhempien lasten kohdalla.

6.4 Ammatillinen kasvu

Opinnäytetyön tekijät ovat työskennelleet lasten parissa, ja näkevät tulevina toimintaterapeutteina vahvuuksiaan lapsiasiakkaiden parissa. Tekijät olivat kuitenkin havainneet työelämäharjoitteluiden myötä, että resurssit kohdata yksittäisiä asiakkaita kokonaisvaltaisesti ovat toisinaan niukat. He pohtivat yhdessä, voisiko ryhmämuotoinen kuntoutus olla hyödyllistä lapsiasiakkaiden kanssa. Opinnäytetyöprosessi antoi heille laaja-alaisesti uutta tietoa aiheesta ja useita eri näkökulmia tarkastella ryhmämuotoista toimintaterapiaa.

Opinnäytetyö on pitkä ja tiivis prosessi, joka on kehittynyt tekijöiden projektityöskentelytaitoja sekä antanut lisää kokemusta ryhmätyöskentelystä. Prosessin aikana on täyty-
nyt seurata aikataulua ja suunnitelmaa, sekä huomioida molempien käytettävissä ole-
vat resurssit. Avoin keskustelu ja yhteiset työskentelytuokioiden vahvistaneet projek-
tiin sitoutumista sekä olleet oivia tilaisuuksia ammatilliselle keskustelulle. Tekijät ovat
jakaneet vastuuta ja toimineet ennalta sovittujen tavoitteiden mukaisesti.

Tekijöiden taito hakea tietoa, arvioida sitä lähdekriittisesti sekä tuottaa tieteellistä teks-
tiä kehittyi prosessin myötä. He oppivat käyttämään kansainvälisiä tietokantoja, rajaa-
maan tuloksia tarkoituksenmukaisesti ja poimimaan tulosten joukosta optimaaliset tutki-
mukset. Tuloksia arvioitiin yhdessä lähdekriittisesti ja prosessin myötä hakuehtoja tar-
kasteltiin. Nämä taidot ovat työelämässä ja jatkuvan oppimisen näkökulmasta välttä-
mättömyyksiä.

Lähteet

Amborse, Helen 2021. Experiencing success: an occupational therapy partnership programme. *Gymnastics for children with attention deficit hyperactivity disorder. Irish Journal of Occupational Therapy* 49 (2). 84–88.

Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry 2020. Ammattikorkeakoulujen opin-
näytetöiden eettiset suositukset.

Anderson, Leanne & Wilson, Jessie & Williams, Gary 2017. Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review. *Australian occupational therapy journal* 64 (2). 70–184.

Autti-Rämö, Ilona & Salminen, Anna-Liisa & Rajavaara, Marketta & Melkas, Susanna 2022. Kuntoutumisen käsite vahvistuu. Teoksessa Autti-Rämö, Ilona (toim.) & Salminen, Anna-Liisa & Rajavaara, Marketta & Ylinen, Aarne. *Kuntoutuminen*. E-kirja. Helsinki: Kustannus Oy Duodecim.

Cole, Marilyn 2018. *Group Dynamics in Occupational Therapy: The Theoretical Basis and Practice Application of Group Intervention*. Fifth Edition. E-kirja. New Jersey. Thorofare: SLACK Incorporated.

Finlay, Linda 2019. *Groupwork in occupational therapy*. E-kirja. New York: SPRINGER US.

Hirschmann, Sivan & Magnezi, Rachell & Bassab, Haim & Tal, Orna 2023. Group versus individual occupational therapy for toddlers with autism as a means to improve access to public health-care services. *Australian Occupational Therapy Journal* 70 (4). 434–445.

Kangasniemi, Mari & Utriainen, Kati & Ahonen, Sanna-Mari & Pietilä, Anna-Maija & Jääskeläinen, Petri & Liikanen, Eeva 2013. Kuvaileva kirjallisuuskatsaus: eteneminen tutkimuskysymyksestä jäsenettyyn tietoon. *Hoitotiede* 25 (4). 291–301.

Kela 2021. Ryhmäterapiat. Kelan vaativan lääkinällisen kuntoutuksen palvelukuvaus. Päivitetty 14.10.2021. <<https://www.kela.fi/documents/20124/940710/ryhmaterapiat-palvelukuvaus.pdf/54b327e2-44c9-7904-8d1e-a20961c71f8d?t=1634188556367>>. Viitattu 25.5.2024.

Kela 2024. Vaativa lääkinällinen kuntoutus. Päivitetty 24.4.2024. <<https://www.kela.fi/vaativa-laakinnallinen-kuntoutus>>. Viitattu 25.5.2024.

Lastensuojelulaki 417/2007. Annettu Helsingissä 28.12.2023. <<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070417>>. Viitattu 23.4.2024.

Mannerheimin lastensuojeluliitto. Lapsen kasvu ja kehitys. <<https://www.mll.fi/vanhemmille/lapsen-kasvu-ja-kehitys/>>. Viitattu 9.9.2024.

Sakzewski, Leanne & Miller, Laura & Ziviani, Jenny & Abbott, David F. & Rose, Stephen & Macdonell, Richard A. L. & Boyd, Roslyn N. 2015. Randomized comparison trial of density and context of upper limb intensive group versus individualized occupational therapy for children with unilateral cerebral palsy. *Developmental Medicine & Child Neurology* 57 (6). 539-547.

Salminen, Anna-Liisa & Kinnunen, Anu 2022a. Kuntoutuminen ryhmässä. Teoksessa Autti-Rämö, Ilona (toim.) & Salminen, Anna-Liisa & Rajavaara, Marketta & Ylinen, Aarne. Kuntoutuminen. E-kirja. Helsinki: Kustannus Oy Duodecim.

Salminen, Anna-Liisa & Kinnunen, Anu 2022b. Ryhmäkuntoutuksen toteutus. Teoksessa Autti-Rämö, Ilona (toim.) & Salminen, Anna-Liisa & Rajavaara, Marketta & Ylinen, Aarne. Kuntoutuminen. E-kirja. Helsinki: Kustannus Oy Duodecim.

Stolt, Minna & Axelin, Anna & Suhonen, Riitta 2016. Kirjallisuuskatsaus hoitotieteessä. Turku: Turun Yliopisto Hoitotieteen laitoksen julkaisuja, tutkimuksia ja raportteja sarja A73.

Suomen Toimintaterapeuttiliitto 2024a. Toimintaterapeutti. <<https://www.toimintaterapeuttiliitto.fi/toimintaterapeutti/>>. Viitattu 23.4.2024.

Suomen Toimintaterapeuttiliitto 2024b. Toimintaterapia. <<https://www.toimintaterapeuttiliitto.fi/toimintaterapia/>>. Viitattu 23.4.2024.

Toimintaterapian tutkinto-ohjelma. Metropolia Ammattikorkeakoulu. <<https://opinto-opas.metropolia.fi/88095/fi/108/70325>>. Viitattu 20.8.2024.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkaus-epäilyjen käsittely Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje. <https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/HTK_ohje_2012.pdf>. Viitattu 10.8.2024.

Yalom, Irvin & Leszcz, Molly 2005. *The Theory and Practice of Group Psychotherapy* 5th edition. New York: Basic Books. 1-2, 4, 6, 11, 13, 15-18, 47-48, 54-75, 90-91.

Tiedonhakutaulukko

Tieto- kanta	Hakusa- nat ja ha- kusa- nayhdis- telmät	Valinta ja poissul- kukritee- rit	Osumien määrä (kpl)	Valinta otsikon perus- teella (kpl)	Valinta tiivistel- män pe- rusteella (kpl)	Valinta koko tekstin perus- teella (kpl)
Cinahl	"group occupa- tional therapy" AND chil- dren	2014- 2024, ver- taisarvio- itu, 1-12 v	70	17	11	3
Cinahl	Group AND "oc- cupa- tional therapy" AND tod- dler	2013- 2024, ver- taisarvio- itu 1-12 v	9	(1)	(1)	(1)
Cinahl	Occupa- tional therapy groups for children	2013- 2024, ver- taisarvio- itu, 1-12 v	27	6 (3)	3 (3)	1 (3)

(Eri hakusanat tuottivat osittain samoja tuloksia. Suluissa olevat on jo toisilla hakusa-
noilla mukaan valittuja tutkimuksia.)

Tutkimustaulukko

Tekijä (t), vuosi ja maa	Nimi	Tutkimuk- sen tarkoi- tus	Tutkimus- menetel- mät, otos- koko	Keskeiset tulokset	Keskeiset tulokset suhteessa opinnäyte- työn aihee- seen
Ambrose, Helen. 2021. Irlanti	Experienc- ing suc- cess: an oc- cupational therapy partnership programme. Gymnastics for children with atten- tion deficit hyperactiv- ity disorder.	Tarkoituk- sena arvi- oida pilotti- kumppa- nuusohjel- maa, jossa 8–12-vuoti- aat lapset, joilla diag- nosoitu ADHD, osallistuivat toimintate- rapeuttive- toiseen voi- misteluryh- mäinterven- tioon, jonka tavoitteena oli lisätä lasten osal- listumista vapaa-ajan toimintaan, mutta myös parantaa motorisia	8–12-vuoti- aat lapset, joilla diag- nosoitu ADHD (17 lasta) osal- listuivat kahdeksan viikon ajan kerran vii- kossa (75 min) voimis- teluryh- mäinterven- tioon, jossa toimintate- rapeutin tu- kena oli neljä voi- misteluväl- mentajaa.	Osallistumi- nen ja nau- tinto uu- desta har- rastuksesta lisääntyivät. Sosiaalinen vuorovaiku- tus ja yh- teenkuulu- vuuden tunne para- nivat. Motoriset ja prosessitai- dot kehittyi- vät. Vertaistuki ja ystävien saaminen.	Sosiaalinen vuorovaiku- tus ja yh- teenkuulu- vuuden tunne para- nivat. Vertaistuki ja ystävien saaminen.

		koordinaatiotaitoja, kehittää sosiaalisia taitoja ja ensisijaisesti tarjota lapsille positiivinen kokemus.			
Anderson, Leanne & Wilson, Jessie & Williams, Gary. 2017 Australia	Cognitive Orientation to daily Occupational Performance (CO-OP) as group therapy for children living with motor coordination difficulties: An integrated literature review.	Tarkoituksena tutkia CO-OP-menetelmän käyttöä ryhmämuotoisena lapsilla, joilla on motorisen koordinaation vaikeuksia.	Integroitu kirjallisuuskatsaus, jossa tarkastellaan CO-OP-menetelmän käyttöä lapsilla, joilla on kehityksellinen koordinaatiohäiriö (DCD). Katsaus koostuu kuudesta tutkimusartikkelista, joissa lasten ikä 5–12 vuotta.	Uuden pätevyystason saavuttaminen: Koettu pätevyys, hallinnan tunne ja tyytyväisyys tärkeää vai kuttaessaan itsetuntoon ja halukkuuteen kokeilla uusia aktiviteetteja. Tunne yhteenkuuluvuuden tunteesta: Ryhmäyöskentely lisää mahdollis-	Tunne yhteenkuuluvuuden tunteesta: Ryhmäyöskentely lisää mahdollisuuksia sosiaalistumiseen sekä vahvistaa luottamusta ryhmän ulkopuoliseen sosiaalistumiseen. Interventioniryhmien huolellinen muodostuminen: Hyvin muodostetuissa ryh-

				<p>suuksia sosiaalistumiseen sekä vahvistaa luottamusta ryhmän ulkopuoliseen sosiaalistumiseen.</p> <p>Lapset oppivat, miten häiriö vaikutti heihin samalla, kun oppivat keinoja haasteiden voittamiseksi.</p> <p>Interventioryhmien huolellinen muodostuminen: Hyvin muodostetuissa ryhmässä lapset työskentelevät sekä omien että toisten tavoitteiden saavuttamiseksi,</p>	<p>missä lapset työskentelevät sekä omien että toisten tavoitteiden saavuttamiseksi, rohkaisee lapsia vuorovaikutukseen ja antaa mahdollisuuden oppia vertaisilta. Tarjoaa optimaaliset olosuhteet itsetunnon kohottamiselle ja edistää parempia tuloksia.</p>
--	--	--	--	---	--

				<p>rohkaisee lapsia vuorovaikutukseen ja antaa mahdollisuuden oppia vertaisilta. Tarjoaa optimaaliset olosuhteet itsetunnon kohottamiselle ja edistää parempia tuloksia.</p> <p>CO-OP-protokollien noudattamisen arvo: CO-OP-menetelmän suosituksia lyhyempi, kahden viikon aikana toteutettu interventio oli liian lyhyt, jotta opitut taidot olisivat siir-</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>tyneet joka-päiväiseen elämään.</p> <p>Vanhem-pien osallis-tumisen merkitys: Vanhem-milla tärkeä rooli kan-nustaa lap-sia käyttä-mään proto-kollan stra-tegioita myös tera-piaistunto-jen välissä. Taitojen yleistymi-nen ja siirty-minen joka-päiväiseen elämään väheni, mi-käli van-hemmat ei-vät osallis-tuneet.</p>	
Hirsch-mann, Si- van & Magnezi, Racheli &	Group ver-sus individ-ual occupa-tional ther-	Tutkimuk-sen tarkoi-tuksena vertailla yk-	Satunnais-tettu kont-rolloitu pilot-titutkimus, jossa 2–4-	Lapset pää-sivät nope-ammin ryh-mäterapi-	Lapsen pääsivät no-peammin ryhmätoi-

<p>Bassan, Haim & Tal, Orna. 2023 Israel</p>	<p>apy for toddlers with autism as a means to improve access to public health-care services. Randomised controlled pilot study.</p>	<p>silö- ja ryhmätoimintaterapian tehokkuutta taaperoikäisillä autismin kirjonnalla lapsilla keihonona parantaa hoidon saatavuutta.</p>	<p>vuotiaat lapset, joilla oli käynnissä autismikirjon arvioinnin tutkimukset, saattunaistettiin saamaan toimintatapan perustuva yksilö- tai ryhmätoimintaterapiaa 12 viikon ajan. Yhteensä 20 lasta, joista 10 sai yksilöterapiata ja 10 ryhmäterapiata.</p>	<p>aan kuin yksilöterapiata. Poissaolosten määrä oli keskimäärin samankaltainen sekä yksilö- että ryhmätoimintaterapiassa. Työntekijöiden tyytyväisyys oli samalla tasolla tutkimuksen alussa ja lopussa. Yksilö- ja ryhmäterapiat olivat kliinisesti yhtä tehokkaita. Yksilö- ja ryhmäterapiat tulosten prosentuaalisten muu-</p>	<p>mintaterapiata kuin yksilötoimintaterapiata, ja nämä todettiin kliinisesti yhtä tehokkaita</p>
--	---	---	--	---	---

				tosten vä- lillä ei ollut merkittäviä eroja adap- tiivisen pis- temäärän, elämänlaa- dun eikä hienomoto- risten taito- jen osalta.	
Sakzewski, Leanne & Miller, Laura & Ziviani, Jenny & Ab- bott, David F. & Rose, Stephen & Macdonell, Richard A. L. & Boyd, Roslyn N. 2015 Australia	Random- ized com- parison trial of density and context of upper limb inten- sive group versus indi- vidualized occupa- tional ther- apy for chil- dren with unilateral cerebral palsy.	Tutkimuk- sen tarkoi- tuksena sel- vittää, onko lyhytaikai- nen intensii- vinen ryh- mäpohjai- nen terapia tehokkaam- paa kuin yk- silöllinen toimintate- rapiaa ylä- raajojen motoriikan ja yksilöllis- ten tulosten kannalta, kun ryhmä- terapiassa yhdistyy modifioitu	Satunnais- tettu vertai- lututkimus, jossa 53 lasta, joilla oli toispuo- leinen CP- vamma, sa- tunnaistet- tiin saa- maan joko ryhmätera- piaa tai yksi- löterapiaa. Lopulta kaikkiaan 44 lasta sai terapiaa, joista 25 lasta ryhmä- terapiaa ja 19 lasta yk- silöterapiaa.	Ryhmien lähtötilanne oli sama. Yksilötera- pia eli stan- dardihoito paransi enemmän tyytyväi- syyttä toi- mintaky- kyyn sekä kaksikäti- seen työs- kentelyyn 26 viikon kohdalla. Molem- missa ryh- missä ta- pahtui ajan-	Sekä yksilö- että ryhmä- terapia pa- ransi mer- kittävästi heikenty- neen ylä- raajan näp- päryyttä, kaksikäti- stä työskente- lyä sekä toi- minnalli- suutta.

		<p>rajoitusin- dusoitu lii- keterapia ja kaksikäti- nen terapia, ja kun yksi- löterapiaa saadaan yhtä paljon, mutta se vastaa asia- kasryhmän normaalisti saatavaa toimintate- rapiaa.</p>	<p>Molemmat ryhmät sai- vat 45 tuntia toimintate- rapiaa, jota ryhmätera- piaan kuulu- neet saivat intensiivi- sesti kah- den viikon aikana 10– 15 lapsen ryhmissä. Yksilötera- piaa saatiin kuuden vii- koittaisen terapiaker- ran ja 12 vii- kon kotihar- joiteohjel- man yhdis- telmänä.</p> <p>Tuloksia ar- vioitiin läh- tötilan- teessa sekä 13 ja 26 viikkoa hoi- don jälkeen.</p>	<p>mittaa mer- kittäviä pa- rannuksia heikenty- neen ylä- raajan näp- päryydessä, kaksikäti- sessä toi- minnassa sekä toimin- nallisuus- dessa.</p> <p>Ryhmien erot eivät olleet tilas- tollisesti merkittäviä.</p>	
--	--	--	---	---	--

Sisällönanalyysitaulukko

Pääkategoria	Yläkategoria	Alakategoria
Mitä hyötyä ryhmämuotoisesta toimintaterapiasta voi olla 1–12-vuotiaille lapsille?	Lapseen liittyvät	Sosiaalistuminen
		Lisääntynyt yhteenkuuluvuuden tunne
		Yhteistyö ryhmä muiden lasten kanssa
		Itsetunnon kohoaminen
		Vertaistuki
		Vuorovaikutustaitojen parantuminen
	Kuntoutukseen liittyvät	Ryhmäterapiaan nopeampi pääsy
		Varhaisemmat interventiot
		Kliinisesti yhtä laadukasta
	Muut	Resurssitehokkuus
		Kustannustehokkuus